Lineа summoꝝ pontificū

Bonifacius octauus

Benedictus vndecimus

Bonifacius octauus papa natione hernicus vel cāpan⁹ pria anagnin⁹. benedictus caietanus antea vocat⁹. neapolim pontifex creat̃ in vigilia natalis dn̄i millesimo ducentesimo nonagesimo quarto. vir quidē doctrina ⁊ experientia rex insignis. diu em̄ in curia versatus fuerat ⁊ p oēs dignitatis gradus ad pontificatū puenerat. nā cū esset sancti martini in mōtibus pſbiter cardinalis adeo pontificatus dignitatē exoptauit vt nil ambitione ⁊ fraude pterniserit qđ ad eā ꝯsequendā ptinere arbitraret̃. Aūt clanculū quosdā subornaſ qui in cubiculū celestini hoīs simplicis ei pſuaderēt vt pontificatū dimiteret si saluus fieri vellet. Suscepto aūt pōtificatu oēs contemnere cepit. Gibellinos omnes odio pſequebat̃. Ideo petrū ⁊ iacobū cardinales colūnenses vna cum sara eoꝝ patruo paternis castellis priuauit. hoc tn̄ laude dignū q duplicē celebritatem ⁊ aplis ⁊ euangelistis ⁊ q̄tuoꝛ eccīe doctoꝛibus gregoꝛio. augustino ieronimo ⁊ ambrosio statuit. Idē dū in vrbe veteri esset beatū ludouicū ex regia fran coꝝ stirpe ortuz ex carolo scđo ordinis sancti francisci pfessum in sctōs retulit. Erat annus salutis de tredecies centeno scđs. Sextū edidit codicē iuris pontificij celeberrimū. vrbem q̄ȝ eugubiū que gibellinoꝝ ausp icijs ab eccīa defecerat breui recupauit. Alberto duci austrie imperij cōfirmationē bis terq̄ȝ petenti negauit. Iubileū q̄ȝ idem retulit anno millesimo tricentesimo quo plenaz delictoꝝ oīm remissionem his pſtabat qui limia aploꝝ visitassent. ad exemplū testamenti veteris. Iubileū nāq̄ȝ q̄nquagesimo q̄ȝ anno repetebat. Idem etiaz centesimo q̄ȝ anno obseruari mandauit. Ob hanc rē eo anno tanta vndiq̄ȝ hominū multitudo romā venit vt vix incedere p vrbem amplam quidē ⁊ vastā liceret. Francoꝝ regnū pper violatū iusgentiū alberto impatori subiecit ⁊ titulū imperij romani prius multotiens denegatū ꝯcessit vt rex q̄ȝ francoꝝ fieri pateret. qđ cū albertus consensisset pontifex vna eadēq̄ȝ celebritate hinc philippū francie regno priuatū inde albertū romano ⁊ illo ornatū pnunciauit. Philippus interim a sara edoctus gulhelmū roma petere iussit. sarā q̄ȝ in latinā rediierat regionē. qui anagniā clam noctu ingressus adiuuantibus Gibellinis quos bonifatius diu multūq̄ȝ vexauerat pontificem nil tale metuentē in domo paterna capit. ⁊ in eodem in quo genitus fuerat cubiculo valuis vi fractis obstupescentē. pductū romā pontificē intra quartū vigesimū diem dolore animi confectus perijt. pontificatus sui anno octauo mense nono die decimoseptimo. Sepelitur q̄ȝ in basilica petri sepulchro a se antea extructo qđ adhuc extat in sacello a se condito.

Benedictus vndecimus papa natione taruisinus nicolaus antea vocatus cardinalis hostiensis rome kalendis nouembris pontifex creat̃. Territi em̄ eo pōtificis casu cardinales perusiā accessere vbi ad duodecimū mortis bonifacij diē benedictū ordinis pđicatoꝝ pontificē creauere. qui ab ineūte adolescentia ordinē pđicatoꝝ ingressus tantū valuit vt ad generalis dignitatē puexerit. Vir quidem pontificatu dignissimus qui magnū breui tempore virtutis sue documentū pſtitit. ita ei vixit vt post mortē inter beatos merito censeat̃. Is guilhelmū cū q̄nq̄ȝ ciuibus ananinis excōicatos pnuncians. Regi francie tituluz. libertates ⁊ priuilegia restituit. Iohannē ⁊ iacobū cardinales de colūna in gratiā recepit. Inde mens sanctissimi viri fuerat pacata italia tartaros syriā ⁊ palestinā ingressos xpianos iuuare a quibus lr̄is ⁊ nuncijs ad tantaz rem conficiendā ꝯtinuo inuitabat̃ vt comodius efficeret statim cū curia perusiū pfectus est. vbi infirmitate correptus nonis iunij diem obiuit pontificatus sui mense octauo die decimoseptimo rē destinatā omittit. Sepelit̃ aūt magna pompa in eccīa fratrū pđicatoꝝ millesimo tricentesimotercio. vacauit tū sedes menses. xi.

Sextū pontificij iuris librū his annis bonifacius ipe pōtifex edidit. quē a tribus doctissimis viris ex q̄busdā nouis decretis a se editis cōpilari mandauit. ⁊ publico edicto obseruari. ⁊ i publicis gymnasijs legi debere pcepit. quem statim archidiaconus bononiensis explanauit.

Ludouic⁹ ep̄s tholosan⁹ ordinis minorum

Ludouicus felix sanctus ex regali pgenie. patre carolo scđo rege sicilie. matre maria regina sicilie ⁊ hungarie originē habuit. in etate tenella religiosum pceptorem habens. ductus in cathedoniā cū duobus e fratribus suis dat⁹ obses p liberatione regis caroli genitoris vbi p septenniū a fratribus ordinis minoꝝ liberalibus ac diuinis artibus instructus doctus euasit vt publice ac priuatī disputaret clero ac populo verbū dei manifestaret. Fuit in orōnibus sedulus. factus sacerdos ferme singulis diebus celebrabat. castitatis amatoꝛ vt excepta matre ac sororibus cū sola nunq̄ȝ loqueret̃. corpus castigabat assidue. Inde ad petitionē bonifacij pōtificis prius ordinem minoꝝ pfessus ⁊ habitū suscipiēs episcopatū tholosanū regendū accepit vbi mira opera pietatis pfecit. Demū in infirmitate vltima constitutus susceptis deuotissime sacramētis resolutus in mortem ad celum feliciter euolauit. quē dn̄s magnis miraculis magnificauit. consummatis em̄ operib⁹ bonis tēpora multa expleuit.